Pregaria.cat

Entrada

Alts i baixos a la pregària

Si fas memòria dels tres últims anys és possible que constatis que la teva vida de pregària ha tingut alts i baixos. Èpoques en les quals pregaves gairebé cada dia, possiblement al matí o a la nit, que esperaves aquella estona amb il·lusió, hi entraves fàcilment i la pregària et resultava planera i fins emotiva. Altres èpoques, per contra, en les quals mai trobaves una estona, i quan t'hi posaves, venien fortes distraccions que envaïen la ment i et portaven a somnis inacabables; fins que un dia et deies: "prou. Que potser no és pregària tota la vida ? Doncs, miraré d'estar atent al Senyor enmig del dia a dia". Poc a poc l'oblidaves fins que per alguna raó no prevista la consciència et deia: ja està bé!, necessito pregar!

Aquesta és una realitat molt general. Poques excepcions, ni tan sols entre aquella gent que per situació personal o per vocació semblaria que tindria més temps per dedicar-lo a la pregària. El camí interior està sotmès a alts i baixos, potser com la vida mateixa.
Quan constatem aquesta realitat podem reaccionar de formes diverses. Una primera reacció és més aviat pessimista: "no hi ha res a fer, ho he intentat molts cops, deixem-ho per més endavant". Uns altres és mobilitzen ràpidament : "prou, demà mateix torno a la pregària diària, no puc continuar així". Tot és respectable, però potser el més intel·ligent abans de plegar veles o decidir de forma directa i contundent, seria reflexionar-hi una mica i també demanar ajuda.

Senzilles reflexions:

1. No tots els temps de l'any són iguals. No tots els dies de la setmana són iguals. El que pot anar molt bé en un dia laborable, pot anar molt malament en cap de setmana. No és el mateix temps de vacances, que èpoques d'exàmens o vigílies de Nadal. Per què no reflexiones una mica sobre aquestes diversitats des de la teva experiència ?
2. El procés de la vida de pregària molts cops va d'aquesta manera: descoberta sensacional, ascens ràpid, parada realista, monotonia, alts i baixos, humilitat i recerca confiada de la pregària com un do. Un do de Déu, diferent a diverses circumstàncies. No és el mateix pregar a segon de carrera, que quan tens ja un fill.
3. La pregària és una expressió d'una relació profunda de tu amb el Senyor i del Senyor amb tu. La pregària s'alimenta d'aquesta relació i alimenta la mateixa relació. És una relació fonamentalment d'amor. Hi ha confiança, capacitat de tornar-hi i llibertat.

Ajudes.
Acompanyament espiritual, amics que preguen, grup comunitari, llibre escaient, pregàries on line, demanar-ho, recés personal o amb altres, pregar junts, tractar-ho..... tot, menys passar de llarg sobre el tema.